

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 5. studenoga 2006.

Sveti Otac zabrinut zbog pogoršanja situacije u Pojasu Gaze

Draga braćo i sestre,

Ovih dana, koji slijede nakon liturgijskoga spomena svih vjernih mrtvih, u mnogim se upama slavi osmina za duše pokojnih. To je prava prigoda da se u molitvi spomenemo svojih najmilijih te promislimo o stvarnosti smrti, što je takozvana "civilizacija blagostanja" često nastoji ukloniti iz svijesti ljudi, obuzetih brigama svakodnevnog ivota. Umrijeti je, zapravo, dio ivljenja, i to ne samo na kraju, nego, pogleda li se dobro, u svakom trenutku. Bez obzira na sve što bi nas od toga moglo odvući, gubitak drage osobe navodi nas da ponovno otkrijemo taj "problem", tako što nam smrt predstavlja kao korjenito neprijateljsku stvarnost, suprotnu našem prirodnom pozivu na ivot i sreću.

Isus je izokrenuo smisao smrti. Učinio je to svojim naukom, no ponajviše vlastitim suočenjem sa smrću. "Umrijevši, on je uništio smrt", ponavlja liturgija u vazmeno vrijeme. "Duhom koji nije mogao umrijeti - piše jedan crkveni otac - Krist je usmrtio smrt koja je usmrćivala čovjeka" (Meliton Sardski, O Uskrsu, 66). Sin Boji htio je na taj način do kraja podijeliti naše ljudsko stanje, kako bi ga otvorio za nadu. U konačnici, On je rođen kako bi mogao umrijeti te nas tako osloboditi od ropstva smrti. Poslanica Hebrejima kae za Isusa da je pretrpio smrt da "bude svakome na korist" (*Heb 2,9*). Otada, smrt više nije ista: lišena je, tako reći, svoga "otrova." Boja ljubav, koja djeluje u Isusu, dala je novi smisao čitavom čovjekovu ivotu, te je preoblikovala i njegovo umiranje. Ako je u Kristu ljudski ivot "prelazak s ovoga svijeta Ocu" (*Iv 13,1*), smrtni je čas tada trenutak u kojem se to događa na konkretan i konačan način. Tko nastoji ivjeti poput Njega, oslobođen je straha od smrti, koja više ne pokazuje svoje neprijateljsko lice, nego, kako piše sveti Franjo u Pjesmi stvorova, prijateljsko lice "sestre", zbog koje se moe i blagoslivljati Gospodina: "Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri našoj tjelesnoj smrti". Ne treba se plašiti tjelesne smrti, na to nas

Podsjeća vjera, jer ona je samo san iz kojeg ćemo se jednom probuditi. Prava smrt, koje se pak valja plašiti, smrt je duše, što je Otkrivenje naziva "drugom smrću" (usp. *Otk* 20,14-15; 21,8). Doista, tko umre u smrtnome grijehu, bez pokajanja, zatvoren u oholo odbijanje Boje ljubavi, sam se isključuje iz kraljevstva ivota.

Zagovorom Blaene Djevice Marije i svetoga Josipa, molimo od Gospodina milost da nas u spokoju pripremi na odlazak s ovoga svijeta, kad nas On bude htio pozvati, u nadi da ćemo moći vječno prebivati s Njime, u društvu svetih i naših najmilijih pokojnika.

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

S velikom zabrinutošću pratim vijesti o teškom pogoršanju situacije u Pojasu Gaze, te elim izraziti svoju blizinu civilnom stanovništvu koje trpi posljedice nasilja. Molim i vas da se pridruite mojoj molitvi, kako bi svemogući i milosrdni Bog prosvijetlio izraelske i palestinske vlasti, kao i vlasti drava koje imaju osobitu odgovornosti u tom području, te se zauzmu oko prekida prolijevanja krvi, i umnoe nastojanja oko humanitarne pomoći i što breg ponovnog započinjanja ozbiljnih i konkretnih neposrednih pregovora.